

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ :

Երեւելն անցած Քաներու պատմութիւնը՝ հարգ-
 չայնն իւնաց օգտակար ըլլալուն զայն հարգ յը չնար-
 րանոսիւր . ինչո՛ւ որ ուրիշներուն առաստիճի գործարք
 հարգացողներուն սիրարք իբրեքսին անոնց հէտիւ-
 ըս : Թե որ անցած գացած Քաները այսչափ Տեղ
 յարգոր իրնան ըլլալ նե, հասար իւնարանի օրինակը որ-
 չափ տուել իրնաց Տեղ սիրարք զատել, ու առաստիճի
 ըլլալու յարգորել : Ա՛ս օգտութեւս, որ զՏեղ ալ
 յարգորելց Ա իննայնն պարտագրութիւն գրել . որպէս
 զն հարգալով տեսնեն, ու իբր լեկ պարտին երու-
 պայնն երեւելն իայտերանիսս հայրատաղաներուն Տե-
 իը, որուն Տեղը իրնանս գրանալ տն ամէն Քանը,
 որով Տեղս երջանի իբրանս, ու Տեղ ընկերները երջա-
 նի իբնենս :

Ազգի մը Երջանիչ սեպղէլու համար իրէս Բան
 պէտք է: Առաջին անգամ շարունակեան, Երբորտ՝ ապա
 Գասերոս-Լեւոն, Երբորտ՝ Գերսոս-Լեւոն և արհեստ
 որոնց կենդանի օրինակները առ Գերսոս Տեպլէ կը պայտարանէ:

Աճախարհ-Լեւոն օրինակներն էն անշուք էկեղը-
 ցիններուն աւ զանախերուն Բասմա-Լեւոնը, անշուք ար-
 քապատնոցներ, որ Բանոցներ, աւ հեռանդանոցներ և
 որոնք անգամ շարունակեալ յարկերուն աւ իշխաններուն յե-
 րոզ հասարակութեան, աւ օրէ օր կը բնականաբար աւ
 կանգնէ: Այնպէս յայտնի կը ըլլանայ իրենց հայրենա-
 սէր Բասմա, որոզ կը տեսնուի ազգին օգտին համար աչ սը-
 խապոս-Լեւոն, և աչ ըստի կը կը ըլլան: Իսկ աւստի
 աւ արհեստը Բանախան Ժողովներուն և յայտ Ժողով-
 ներունները և տեղէն էն: Անշուք շարունակեալ Կասախանի պարտ-
 արունները որ, լեւ՝ քաղաքացին, և լեւ՝ Գեղացին, լեւ՝
 Բանաչը, և լեւ՝ ազգիկը Գերսոն Գերսէ կարգաւ աւ հաշ-
 ղէլ: Թորտ անշուք հասարակախանի Գերսոսները,
 Լեւոն Գորտանները, աւստի Կասախանները աւ համարաւորա-
 ները, որոնց մեջ Բասմա կ'ըն ընդ, կ'ըն ապարա-
 նան արհեստներ, աւ կ'ըն Գերսոս-Լեւոններ աւզէ, կը ընայ
 որոզէլ:

Այնպէս ինքանան, որ արհեստները զանազան
 գիտելով որ-բնայնեն ու բարասիցընեն: Ինչ ասելն
 գործած բաները՝ յինչև անբարև մեկու ծայրը ինքնին,
 ու ան արեւոյ ասիլն ու արծաթը իր էրկերը կրէրէ .
 որով արեւո-լէն մշտ իրհարստանայ :

Որպէս զն մեկը աս բաներս իարօղ ըլլայ ասէն
 մը արեւնիանաւ, ու ուրիշն աս արմէցընէր, արեւո
 է որ անխոճ արարի, ու արեւնի, ինչպէս շարիւրը
 իննեն: Իսկ ինչ որ մեկը իարօղ չէ՝ արարելու, ան
 արեւնի արարելու ինչ արարելու աս արարելու արեւնի
 բան ասինն ասընը իրէրէ, եւ արարուս մեծ օգուտ
 ու զարարու-լէն իրցայ: Ինչպէս նոր նոր արեւը ար-
 ընը զօսասն է. նայնպէս աս արար իարարաւ ին-
 զարարանայ հասարկայն արանաւ ինչպէրաց արարարե-
 ըր, ինչաննիւրո՝ արարիւնէրը, գանջարուանիւրը,
 արեւնի ուսանիւրանիւրը, ու արհեստներու գործա-
 րուանիւրը, եւ հոն ինչպէ ասինն բանը, ինչ որ գիտ-
 անաւ հարկուոր է: Ինչ բաներս արարուան՝ անասանա-
 արարուելը ըլլայնն արարին մեղը եւանոր մը իրհարկու-
 չինն աս բարի բաներու նմանիւր, ու արեւնի աս
 որովայնիւր իր հարկուանայ բարի մը ընելու:

Անոր համար աս Տէր աշխատութեանը օգտակար
 է, ինչ ապահով, ինչ հասարակաց բարոյնն ու ան պէր-
 օսելանն, որոնն Տէրն որ այսպիսի արհեստները իրձապը-
 ինն : Այսպիսի իրիկն օգուտ իննեանց Տէր ապահ-
 Տէր Տէր որ իարտաւրով պարտադրէ արեւ իրաւարձանաց,
 եւ էլ իրորտ՝ Տիրքը իրաւասարովն, ու հասարակաց բար-
 ոյնն օգտակար գտաւորներն էր իննեանց, որոնն համար
 Տիրքը արեւն է որ աշխատի ենք իննեանն Այն, որ է անձեանն
 Տիրքն իննեանն :

